

Det bemærkes, at anlæg af havne alene finder sted på grundlag af det ovenfor beskrevne samarbejde mellem ministeriet for offentlige arbejder og miljøministeriet, idet det med hjemmel i § 46, stk. 4, nr. 2, er antaget, at der til sådanne anlæg ikke kræves tilladelse fra vedkommende fredningsnævn.

Den foreslåede ordning tilsigter ikke nogen ændring af bestemmelsen i § 54, stk. 3, hvorefter det, for så vidt angår ikke-statsejede arealer, er henlagt til fredningsnævnet at påse, at strandbredder ikke afspærres.

Til nr. 11 (§ 47, stk. 1, nr. 2).

Forslaget indebærer en ophævelse af bestemmelsen i § 47, stk. 1, nr. 2, om byggelinjen ved visse veje.

Baggrunden for denne regel er hensynet til en beskyttelse af udsigten fra veje, og denne bygge- linje adskiller sig derved fra naturfredningslovens øvrige bygge- og beskyttelseslinjer, som varetager en beskyttelse af bestemte landskabslementer el. lign. som strande (§ 46), skove (§ 47, stk. 1, nr. 1), vandløb og søer (§ 47 a) og jordfaste fortidsminder (§ 53). Hertil kommer, at reglen i § 47, stk. 1, nr. 2, efter at det ved den i 1972 gennemførte ændring i naturfredningslovens § 1 var blevet fastslået, at lovens formål også var at bidrage til, „at det menneskelige miljø ikke forringes gennem forurening“, tillige har været administreret med et støjforureningsbekæmpende sigte. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at naturfredningsmyndighederne, og herunder især, som det er tilfældet, fredningsnæv- nene og overfredningsnævnet, varetager en ad- ministration af denne art, som naturligt hører hjemme hos de myndigheder, der varetager ad- ministrationen af bebyggelsesreguleringen og miljø- beskyttelsen, jfr. herved også s. 37 i rapporten af 30. oktober 1973 fra dobbeltadministrationsudval- get. Hertil kommer, at ministeriet for offentlige arbejder har besluttet at nedsætte et vejstøjudvalg, som bl. a. skal fremkomme med forslag til even- tuelle ændringer af gældende lovgivning også uden for dette ministeriums område. Der vil således gen- nem dette udvalgs arbejde blive tilvejebragt et grundlag for en ophævelse af reglen i § 47, stk. 1, således, at det heri indgår, at også de landskabelige hensyn fremtidigt kan tilgodeses. Da dette antage- lig vil ske i løbet af kortere tid, foreslås reglen op- hævet, idet der dog samtidig — da tidspunktet herfor ikke allerede nu nøjagtigt kan fastsættes — stilles forslag om, at ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes af ministeren, jfr. § 2, stk. 2.

Til nr. 12 (§ 47 a, stk. 1, nr. 5).

Anlæggelse af dambrug vil normalt indebære ter- rænregulering, der medfører, at fredningsnævnets tilladelse skal indhentes efter § 47 a. Da dambrug ikke kan etableres uden tilladelse fra fredningsplan- udvalget, og da udvalget, som i nødvendigt omfang inddrager naturfredningsrådet, Ferskvandsfiskeri- foreningen for Danmark og Danmarks Sportsfisker- forbund i behandlingen, sidder inde med den fred- ningsmæssige sagkundskab, skønnes det ikke nød- vendigt, at sager af denne art tillige forelægges fredningsnævnet. Den foreslåede bestemmelse vil således medføre en administrativ forenkling.

Til nr. 13 og 14 (§ 57, stk. 2, a) og b) og stk. 4).

Ændringerne tilsigter en forenkling og afklaring af de nuværende bestemmelser og deres rækkevidde. Efter den gældende § 57, stk. 2, a) omfatter § 57 ikke reklamer og propagandaskilte, der opsættes på eller ud til gader, veje og pladser i byer og bymæs- sige bebyggelser. Dette efterlader tvivl om, hvor- vidt reklamer, der er placeret andetsteds i byer og bymæssig bebyggelse, er undergivet fredningsmy- ndighedernes indsigt, jfr. også den gældende lovs § 57, stk. 4.

Ved ændringen fastslås, at § 57 ikke gælder i byer og bymæssige bebyggelser. Spørgsmål om reklame- ring her bliver således et rent kommunalt anliggen- de. I hvilket omfang reklamer inden for byer og bymæssige bebyggelser herefter kan reguleres, vil bero på bygge Lovgivningen, jfr. bygge loven (lovbe- kendtgørelse nr. 361 af 17. juli 1972, § 43 stk. 1, b. og stk. 3). I § 44 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om kommuneplanlægning, foreslås bygge lovens bestemmelser om reklamer med visse ændringer overført til kommuneplanlægnings- loven.

Efter de nugældende regler i § 57, stk. 2, b) kan man vedrørende en næringsdrift eller virksomhed frit reklamere, når reklamen er anbragt i umiddelbar tilknytning til næringsdriften eller virksomheden. Dette har gennem de senere år givet anledning til en meget omfattende anvendelse af reklamer på det åbne land, og der har i den forbindelse rejst sig spørgsmål om, i hvilket omfang reklameringen fal- der ind under undtagelsesbestemmelsen. Hertil kommer, at fredningsnævnet efter de gældende reg- ler kan forbyde denne reklamering, når den virker dominerende i landskabet eller er synlig over store afstande. Dette indebærer således, at principielt lov- lige reklamer under de nævnte betingelser kan for- langes fjernet uden erstatning til ejeren.

De foreliggende forslag til ændringer i § 57, stk. 2, b) og stk. 4 tilsigter foruden at skabe mulighed for